

SENTÈNCIA 17-95 DE 7 DE JUNY DE 1995

**Robatori continuat.- Error en l'apreciació de la prova.-
Presumpció d'innocència.**

Ponent: M.I.Sr. Yves PICOD

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT : Que en la causa de referència el M.I Tribunal de Corts va dictar sentència el dia 30 de març de 1994 del qual dimana el referenciat rotlle. El M.I Tribunal de Corts va dictar sentència amb la següent part dispositiva : "FALLEM : Que hem de condemnar i condemnem els processats Josep Antoni D.S.P. , Josep Antoni M.A. , José Antonio R.S. , Martí F.H. i Pierre Aimé P. com a responsables penalment en el concepte d'autors d'un delictes major continuat de robatori amb la concurrència en el primer de la circumstància atenuant de menor de 21 anys i en el segon de la circumstància agreujant de reincidència, i sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal en els altres tres, a les penes següents:

A Josep Antoni M.A. , a José Antonio R.S. i a Pierre Aimé P. la pena de DOS ANYS I SIS MESOS DE PRESÓ dels quals un any de presó ferma i la resta condicional qualificada, amb obligació d'indemnitzar, segons els mitjans al seu abast a la víctima del delictes.

A Josep Antoni D.S.P. , a la pena de DOS ANYS I SIS MESOS DE PRESÓ, dels quals sis mesos fermes i la resta condicional qualificada amb obligació d'indemnitzar, segons els mitjans al seu abast, a la víctima del delictes.

A Martí F.H. a la pena de DOS ANYS I SIS MESOS DE PRESÓ, dels quals sis mesos fermes i la resta condicional qualificada amb l'obligació d'indemnitzar segons els mitjans a la víctima del delictes.

Condemnem a tots els processats al pagament per cinquenes parts iguals, de les despeses processals causades i en la mateixa proporció a indemnitzar a ANDORRA 2000 en la quantitat que en execució de sentència es fixi segons el valor a preu de cost de les caixes de tabac robades , en el nombre que consta en els fets provats i en la proporció d'una tercera part de tabac ros marca WINSTON del tipus americà, una tercera part de tabac ros marca WINSTON del tipus normal i una tercera part del tabac ros marca MALBORO tipus tou.

Un cop sigui ferma aquesta sentència, els serà aplicable als acusats en lo que sigui pertinent , l'indult

atorgat pels Excms. Srs. Coprínceps en data 14 de març de 1994."

II RESULTANT: Que contra la sentència abans esmentada es va alçar el present recurs de suplicació interposat pel processat Martí F.H. fonamentat en els següents motius de l'article 3er. del Decret de 13 de juliol de 1990:

3.4 "per no contenir la sentència la narració precisa dels fets que es considerin provats o no tenir fonamentació jurídica "

3.5 "per error en l'apreciació de la prova o per violació del dret de presumpció d'innocència."

En el seu escrit, el defensor fa ressaltar sobretot que el M.I Tribunal de Corts va donar més crèdit a les declaracions efectuades pels co-inculpats davant la Policia, l'Hble. Batlle instructor i durant la vista oral que a les denegacions del Martí F.H. , això malgrat les reiterades contradiccions en que incorreren subsidiàriament afegeix que al marge de la qüestió de fons el Sr. Martí F.H. va ésser condemnat a una pena superior a la sol·licitada pel Ministeri Fiscal sense que els jutjadors hagin fet ús de l'obligació que els imposa l'article 169 del Codi de Procediment Penal.

Finalment, considera que l'apreciació de la responsabilitat civil fixada pel M.I. Tribunal de Corts va ésser injusta perquè els jutjadors no van tenir en compte la participació desigual en el robatori.

III RESULTANT.- Que el Ministeri Fiscal demana per la seva part la confirmació de la sentència considerant que existeix una concordança total entre les declaracions dels co-inculpats, sense l'ànim de venjança aparent.

Estima que la pena de DOS ANYS I MIG DE PRESÓ (dels quals SIS MESOS FERMS i la resta condicional) va ésser imposada pel Tribunal per imperatius legals tenint en compte les disposicions conjuntes de l'article 40 i de l'article 239 del Codi Penal.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT : Que si les declaracions de un co-inculpat poden fonamentar una condemna sense violació de les disposicions del Codi Penal hi ha que valorar-les amb molta prudència, compte tingut del risc o de la venjança o de la temptativa de diluir les responsabilitats civils i penals.

II.- CONSIDERANT: Que la presumpció d'innocència obliga a l'acusació de demostrar de manera concreta les càrregues existents.

Que les úniques càrregues reposen sobre les declaracions dels quatre altres implicats .

Que no existeixen contra Martí F.H. cap indici material o testimoniatge ; que les perquisicions i investigacions policials van resultar negatives.

Que si les acusacions dels co-inculpats concorden en quant a la participació de Martí F.H., són molt aproximatives i variables en quant a la intensitat i la reiteració de la dita participació .

Que aquestes declaracions són insuficients per fonamentar una condemna contra Martí F.H. pel delictes continuat de robatori, el dubte profitant sempre a l'acusat per aplicació del principi "in dubio pro reo" .

III.- CONSIDERANT: Que en conseqüència l'examen dels altres motius de recurs esdevenen inútils.

Vist la legislació vigent, i els Usos i Costums aplicables a la present causa,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

- 1- Estimar el recurs del Sr. Martí F.H.,
- 2- Revocar la sentència del M.I. Tribunal de Corts de data 30 de març de 1994,
- 3- Absoldre totalment al Sr. Martí F.H. del delictes continuat de robatori.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.